บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสังคมและการเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ไร้พรมแดน ซึ่งจะส่งผลกระทบทางการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม กระแสที่สำคัญทางการเมือง ได้แก่ กระแสอุดมการณ์ประชาธิปไตยตามแนวความคิดการจัดระเบียบโลกใหม่ได้เป็นที่แพร่หลายไปในนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งกระแสดังกล่าวก่อให้เกิดการตื่นตัว และมีการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบมาอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศที่มีการปกครองแบบอุดมการณ์ประชาธิปไตยทั้งหลายได้ให้ความสำคัญกับการปกครองตนเอง หรือการปกครองท้องถิ่น (Local Government) เป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นสัญลักษณ์อีกประการหนึ่งของการปกครองในระบบประชาธิปไตย รูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเกิดจากการนำเอาหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) มาใช้ โดยรัฐบาลกลางจะมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครอง และจัดกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง สำหรับในประเทศที่พัฒนาแล้วรัฐบาลกลาง ถือว่าเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการสร้างความเข้มแข็งแก่ประเทศ เพราะทำให้มีนโยบายสาธารณะที่มีประสิทธิภาพและเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นนอกจากนี้การปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจช่วยลดการติดขัดของการดำเนินการแบบเดิม ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่ที่ส่วนกลาง ช่วยปรับปรุงและเร่งการดำเนินการของรัฐ รวมทั้งกระตุ้นให้ท้องถิ่นมีการริเริ่มดำเนินการใหม่ ๆ ด้วย (สัมฤทธิ์ สุขสงค์. 2545 : 1) การประกาศใช้ พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ทำให้เกิดการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอีกรูปแบบหนึ่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดรายละเอียดของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหาร อำนาจหน้าที่ รายได้ รายจ่าย พนักงานส่วนตำบล การกำกับดูแล การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล แสดงให้เห็นถึงการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจในการบริหารงานที่ชัดเจนในการพัฒนาตำบล โดยการให้อำนาจอิสระในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย การออกข้อบังคับตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตตำบลเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย และอำนาจอิสระในการจัดเก็บรายได้ของตนเอง คือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีป้าย เป็นต้น องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการเลือกตั้งสมาชิก

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารส่วนตำบลโดยตรง มีอำนาจอิสระในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถกำหนดแผนงานและกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบให้สอดคล้องและตรงตามความต้องการของประชาชน ได้อย่างแท้จริงจะเห็นได้ว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีหลักการกระจายอำนาจเป็นหัวใจสำคัญและสำคัญที่สุด คือ การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือ มีความเป็นนิติบุคคล มีอิสระในการบริหารงาน มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 คือ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงานของท้องถิ่น และหน้าที่อื่นตามทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร (มาตรา 67) ทั้งนี้เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ทุกตำบลทั่วประเทศและมีความใกล้ชิดกับประชาชนระดับรากแก้วมากที่สุด และโดยกฎหมายได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่ต้องทำ 9 ประการ ซึ่งมีผลต่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน จึงสามารถกล่าวได้ว่าในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กฎหมายกำหนดจึงเป็นเครื่องชี้วัดว่าท้องถิ่น ได้รับการพัฒนามากเพียงใดผู้วิจัยทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล ที่มีผู้วิจัยไว้ อาทิเช่น สัมฤทธิ์ สุขสงค์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : กรณี ศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ประสงค์ พิมพ์พิทักษ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยโดยรวมและรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง พิชัย วัฒนกิติกุล (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย การดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่าการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก วิสูตร จงชูวณิชย์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบรบือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบรบือ ผลการวิจัยโดยรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จิตรลัดดา ถิ่นสำราญ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยโดยรวมและรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย มีหน่วยงานให้บริการแก่ประชาชนในด้านการให้บริการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยแบ่งส่วนราชการ ทั้งหมด 7 ส่วน ได้แก่ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่วนสวัสดิการสังคม และส่วนส่งเสริมการเกษตร ในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน โดยมีส่วนร่วมในการจัดเวทีประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้านต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และยังเน้นการให้บริการประชาชนเป็นสำคัญ เมื่อมีการปฏิรูประบบราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย ได้มีการปรับการดำเนินงานให้ทันกับการปฏิรูประบบราชการ โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ และมีการวิเคราะห์ระบบการทำงาน เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงานให้เกิดความกระชับและรวดเร็วขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับการตอบสนองจากการดำเนินงาน เมื่อมีการปรับการดำเนินงานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แต่ยังมีประชาชนได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานเป็นระยะทั้งด้านการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย ได้นำมาปรับปรุงเป็นระยะ แต่ยังไม่มีการศึกษาที่เป็นวิชาการอย่างเป็นระบบ (องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย : 2557)

ดังนั้น การที่จะระบุได้ว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตยมีผลต่อประชาชนอย่างไรนั้น วิธีการที่จะวัดผลได้อย่างชัดเจนคือ ต้องมีการดำเนินการศึกษา และวิจัยโดยสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย จึงสนใจที่จะวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้อาจจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตยต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ที่มีเพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกันต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง

2. ประชาชนที่มี เพศ และหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ในการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. พื้นที่ศึกษาวิจัย

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม

2. ประชากร

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรครัวเรือนละ 1 คน จาก 1,482 ครัวเรือน

3. กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร

ครัวเรือนละ 1 คน เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 315 คน จาก 1,482 ครัวเรือน โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane,T. 1972 : 737) จำนวน 315 ครัวเรือน

4. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น

4.1 เพศ

4.2 หมู่บ้านที่อาศัยอยู่

5. ตัวแปรตาม

ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ภายใต้ข้อบังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา 67 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ 9 ประการ ดังต่อไปนี้

5.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำทางบก

5.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

5.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

5.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

5.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

5.7 คุ้มครอง ดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี

5.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น และสมควรผู้วิจัยไม่นำเอาอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลข้อ 9 ที่เป็นอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายอื่น เนื่องจากเป็นลักษณะหน้าที่ไม่ชัดเจน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและแนวคิดต่าง ๆ ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม

2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎรครัวเรือนละ 1 คน จำนวน 315 คน

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม

4. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การปฏิบัติงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) มาตรา 67 ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่

4.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการสร้างถนนอย่างเหมาะสม มีการซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา มีการเดินทางระหว่างหมู่บ้านมีความสะดวกในการใช้ถนน และมีการดูแลและบำรุงรักษาแม่น้ำอย่างเหมาะสม

4.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างสม่ำเสมอ มีการทำความสะอาดถนนอย่างสม่ำเสมอ มีการทำความสะอาดที่สาธารณะเป็นและจัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

4.3 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการกำจัดยุงลายเป็นประจำทุกปี จัดให้มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ เช่น ไข้เลือดออก โรคฉี่หนู เป็นประจำทุกปี เมื่อมีโรคแพร่ระบาดองค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ามาแก้ปัญหาอย่างรวดเร็วและมีการประสานงานเพื่อแนะนำการป้องกันโรคอย่างสม่ำเสมอ

4.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอย่างเหมาะสม จัดให้มีอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วมอย่างเหมาะสม จัดให้มีศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยอย่างเหมาะสม และให้ความช่วยเหลือประชาชนเมื่อประสบสาธารณภัยอย่างรวดเร็ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีการสนับสนุนโรงเรียนอย่างเหมาะสม จัดโครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริมสำหรับเด็กนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีกิจกรรมทางด้านศาสนาในวันสำคัญต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดกิจกรรมงานประเพณีท้องถิ่นอย่างเหมาะสม

4.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการสนับสนุนกิจกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีการสนับสนุนกิจกรรมของสตรีอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีการช่วยเหลือกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการช่วยเหลือสงเคราะห์แก่คนชราอย่างทั่วถึง จัดให้มีการช่วยเหลือสงเคราะห์แก่คนพิการอย่างทั่วถึง และจัดให้มีการช่วยเหลือสงเคราะห์แก่ผู้ป่วยติดเชื้อเอดส์อย่างเหมาะสม

4.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการรณรงค์รักษาแหล่งน้ำธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้เป็นประจำทุกปี จัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ในการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ และมีการปลูกจิตสำนึกการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

4.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตและประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดประเพณีตามเทศกาลเป็นประจำทุกปี ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์และรณรงค์ศิลปะและวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ และมีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเพียงพอ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น